

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 334/2018-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátkou Mgr. Romanou Paliderovou, Jégého 19, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv a slobôd podľa čl. 36 písm. b), čl. 38 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenia čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 26/2012 a jeho rozhodnutím sp. zn. 8 C 26/2012 z 10. novembra 2015, v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 11/1998 a v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 9/2005, postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 132/2016 a jeho rozhodnutím č. k. 10 Co 132/2016-489 z 31. októbra 2017, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 312/2001 a jeho rozhodnutím č. k. 9 Co 312/2001-109 z 2. októbra 2001, v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 125/2004 a jeho rozhodnutím č. k. 10 Co 125/2004-215 z 31. decembra 2004, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 334/2005 a jeho rozhodnutím č. k. 9 Co 334/2005-288 z 27. júna 2006, v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Co 168/2013 a jeho rozhodnutím č. k. 24 Co 168/2013-255 z 23. októbra 2013, postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 28/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 26 C 9/2005) a jeho rozhodnutím sp. zn. 5 C 28/2008 z 26. februára 2013, postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 147/2016 a jeho rozhodnutím sp. zn. 1 Cdo 147/2016 z 12. júla 2017

a v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 152/2002 a jeho rozhodnutím sp. zn. 4 Cdo 152/2002 z 19. júna 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. januára 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho základných práv a slobôd podľa čl. 36 písm. b), čl. 38 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenie čl. 12 ods. 1 a 4 ústavy „vo veciach sťažovateľa [REDAKOVANÉ] konaných na: 1. Okresnom súde v Trnave: sp. n.: 8C/26/2012 zo dňa 10.11.2015, následne na Krajskom súde v Trnave sp. zn.: 10Co/132/2016-489 zo dňa 31.10.2017, 2. Okresnom súde v Trnave: sp. zn.: 13C 11/98, sp. zn.: 26C 9/2005, následne na Krajskom súde v Trnave: sp. zn.: 9 Co 312/01-109 zo dňa 02.10.2001, sp. zn.: 10Co 125/04-215 zo dňa 31.12.2004, sp. zn.: 9Co/334/2005-288 zo dňa 27.06.2006, 3. Okresnom súde v Piešťanoch: sp. zn.: 5C 28/2008 (pôvodná sp. zn.: Okresného súdu Trnava 26C/9/2005) zo dňa 26.02.2013, následne na Krajskom súde v Trnave sp. zn.: 24Co/168/2013-255 zo dňa 23.10.2013, 4. Najvyššom súde Slovenskej republiky sp. zn.: 1Cdo 147/2016 zo dňa 12. júla 2017, sp. zn.: 4Cdo 152/02 zo dňa 19. júna 2003“.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Od podania návrhu žaloby zo dňa 28.11.2011 k dnešnému dňu uplynula lehota 6 rokov a takmer 2 mesiace, ktorý návrh žaloby bol podaný v dôsledku nespravodlivých a protizákonných rozhodnutí vo veciach podaných na Okresnom súde v Trnave ohľadom neplatnosti výpovede z pracovného pomeru - podaný návrh žaloby zo dňa 13.01.1998 -

doručený súdu dňa 16.01.1998 vedené pod č. k.: 13 C 11/98, následne vedený pod č. k.:26 C 9/05 a po reorganizácii súdov vedené na Okresnom súde v Piešťanoch pod č. k.:5C/28/2008, následkom čoho som pod neustálym psychický tlakom, ktorý neustále zhoršuje môj zdravotný stav ako osoby zdravotne ťažko postihnutej s potrebou sprievodcu, počas celého konania uplynutím lehoty viacej ako 20 rokov od prvého podania návrhu žaloby zo dňa 13.01.1998...

Súdy v Slovenskej republike nespravodlivo a protizákonne rozhodovali v konaniach vedených na Okresnom súde v Trnave pod č. k.: 13C 11/98, č. k.:26C 9/05, po reorganizácii súdov pokračovanie na Okresnom súde v Piešťanoch pod č. k.:5C 28/08, a následne na Okresnom súde v Trnave vedenom pod č. k.:8C/26/2012.

Nechávajú bez povšimnutia moje doložené dôkazy, na ktoré sa odvolávam, rozhodujú protizákonne, robia vo veci zbytočné súdne prietahy a neefektívne konajú, následkom čoho nie je mi umožnené spravodlivo konať pred súdom a tak mi je spôsobovaná majetková a aj nemajetková ujma - veľké škody.

Pritom podstatná vec celého tohto súdneho sporu sa týka pracovnoprávneho sporu, o ktorom majú súdny prednostne konať a rozhodovať...

Súdy úmyselne nechávali bez povšimnutia skutočnosti, ktoré som neustále uplatňoval a to konkrétne tie skutočnosti, že zamestnávateľka organizácia [REDAKOVANÉ] mi dala výpoveď z pracovného pomeru z takého pracovného zaradenia, na ktoré som nemal uzavretú so zamestnávateľskou organizáciou žiadnu pracovnú zmluvu a to 13 dní pred nárokom na starobný dôchodok, pričom pri doručovaní výpovede z pracovného pomeru som žiadal doručiť pred výpoveďou z pracovného pomeru tlačivo - žiadosť na odchod do starobného dôchodku, čo mi zamestnávateľská organizácia odmietala podpísať a následne moju žiadosť do starobného dôchodku v plnom rozsahu zamietla...

Ďalej súdy neakceptovali mnou neustále uplatňované ochranné nároky z toho dôvodu, že som osoba zdravotne ťažko postihnutá, pričom si zamestnávateľka organizácia neplnila povinnosti, ktoré mi ako ochranu pred výpoveďou z pracovného pomeru ako osoby zdravotne ťažko postihnutej zaručuje Zákonník práce -(ako sú napr.:§ 47 ods. 1, 2, § 48 ods. 2, § 133 ods.3 ods. 7, § 242 ods. 1 ods.2) a taktiež Ústava Slovenskej republiky - (ako sú napr. čl.36, čl.38).

Následkom uvedeného boli vydávané nezákonné rozhodnutia súdov...

... a preto znova navrhujem ako som už hore uviedol, aby Ústavný súd SR okrem iného rozhodol aj na základe ustanovenia čl. 46 ods. 1 dohovoru o rozhodnutí Európskeho súdu v sťažnosti č. 1640/07 aj v zmysle článku 13 dohovoru...

Na základe horeuvedených skutočností si v plnom rozsahu uplatňujem majetkovú a aj nemajetkovú ujmu, ktorú mi spôsobili súdy v Slovenskej republike svojimi nespravodlivými a protizákonnými rozhodnutiami.“

3. V úvode sťažnosti označil sťažovateľ za porušovateľov základných práv a slobôd a ľudských práv a základných slobôd „Okresný súd v Trnave, Okresný súd Piešťany, následne: Krajský súd v Trnave“, v návrhu rozhodnutia vo veci samej (petite) sťažnosti však okrem uvedených súdov doplnil „konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky: sp. zn.:1Cdo 147/2016 zo dňa 12. júla 2017, sp. zn.:4Cdo 152/02 zo dňa 19.júna 2003.“.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Ústavný súd SR konštatuje, že boli porušené vo veciach sťažovateľa [REDAKOVANÉ] konaných na:

1. Okresnom súde v Trnave:

sp. [z]n.:8C/26/2012 zo dňa 10.11.2015, následne na Krajskom súde v Trnave sp. zn.:10Co/132/2016-489 zo dňa 31.10.2017.

2. Okresnom súde v Trnave:

sp. zn.:13C 11/98, sp. zn.:26C 9/2005, následne na Krajskom súde v Trnave: sp. zn.: 9Co 312/01-109 zo dňa 02.10.2001, sp. zn.:10Co 125/04-215 zo dňa 31.12.2004, sp. zn.:9Co/334/2005-288 zo dňa 27.06.2006.

3. Okresnom súde v Piešťanoch:

sp. zn.:5C 28/2008 -(pôvodná sp. zn.: Okresného súdu Trnava 26C/9/2005) zo dňa 26.02.2013, následne na Krajskom súde v Trnave sp. zn.:24Co/168/2013-255 zo dňa 23.10.2013.

4. Najvyššom súde Slovenskej republiky:

sp. zn.:1Cdo 147/2016 zo dňa 12. júla 2017, sp. zn.:4Cdo 152/02 zo dňa 19.júna 2003. základné práva a slobody podľa nasledovných článkov Ústavy Slovenskej republiky:

čl. 12 ods. 1, ods. 4, čl.36 písm. b, čl.38 ods. 2, čl. 46 ods. 1, ods.3, čl.48 ods. 2, taktiež v rámci Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli porušené: čl. 6 ods.1, čl.13.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje nasledovné rozhodnutia súdov:

- 1. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky: sp. zn.:1Cdo 147/2016 zo dňa 12.júla 2017, sp. zn.:4Cdo 152 /02 zo dňa 19.júna 2003.*
- 2. Okresného súdu v Trnave sp. zn.:8C/26/2012 zo dňa 10.11.2015, následne Krajského súdu v Trnave sp. zn.:10Co/132/2016 - 489 zo dňa 31.10.2017.*
- 3. Okresného súdu v Trnave sp. zn.: 13C 11/98, sp. zn.:26C 9/2005, následne Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 9Co 312/01-109 zo dňa 02.10.2001, sp. zn.:10Co 125/04-215 zo dňa 31.12.2004, sp. zn.:9Co/334/2005-288 zo dňa 27.06.2006.*
- 4. Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn.:5C 28/2008 - (pôvodná sp. zn.: Okresný súd Trnava 26C/9/2005) zo dňa 26.02.2013, následne na Krajskom súde v Trnave sp. zn.: 24CO/168/2013-255 zo dňa 23.10.2013.*

Ústavný súd Slovenskej republiky veci vedené na Okresnom súde v Trnave sp. zn.:8C 26/2012, sp. zn.:13C 11/98 a na Okresnom súde v Piešťanoch sp. zn.:5C 28/2008 - (pôvodná sp. zn.: na Okresnom súde v Trnave 26C/9/2005 vracia na ďalšie konanie, v ktorom nebudú porušované základné práva a slobody zaručené Ústavou Slovenskej republiky, alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd v Trnave v spornej veci vedenej pod sp. zn.:8C/26/2012 a Okresný súd v Piešťanoch v sporných veciach pôvodne vedených na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn.:13C 11/98 a sp. zn.:26C/9/2005 po reorganizácii súdov vedených na Okresnom súde v Piešťanoch pod sp. zn.:5C 28/2008 - (pôvodne sp. zn.: na Okresnom súde v Trnave 26C/9/2005) konali spravodlivo v zmysle platných zákonných ustanovení, Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bez zbytočných súdnych prietahov, efektívne a tak zohľadnili všetky skutočnosti, v ktorých boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa

Ústavný súd sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 150.000.- EUR, ktoré mu je Okresný súd v Piešťanoch a Okresný súd

v Trnave - (každý v 1/2 t. j. po 75.000.- EUR) povinný zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť náhradu trov konania pred ústavným súdom na účet právneho zástupcu sťažovateľa do jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne

proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

8. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

9. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

10. Ústavný súd musí konštatovať, že predložená sťažnosť sťažovateľa napriek tomu, že je zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou (advokátkou), nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť je značne neprehľadná, mnohé jej časti sú nelogicky a bez akýchkoľvek súvislostí pospájané do textu, čo ju robí značne nezrozumiteľnou.

11. Sťažnosť neobsahuje jasný (jednoznačný) návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne a takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Formulácia návrhu na rozhodnutie vo veci samej je nezrozumiteľná, keďže neobsahuje najmä konkrétne opatrenie smerujúce k náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde [petit napr. neobsahuje (vo vzťahu k obsahu odôvodnenia sťažnosti) presné označenie porušovateľov práv a tiež neoznačuje jednoznačne, ktoré základné práva boli porušené]. Tieto skutočnosti sú podstatnými náležitosťami na ďalšie konanie pred ústavným súdom. Petit požadovaný sťažovateľom nie je zhodný s tým, čo uvádza v úvode a odôvodnení sťažnosti.

12. Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažnosť, ktorá mu bola doručená, v predloženej podobe neobsahuje relevantné a dostatočne zrozumiteľné odôvodnenie, teda nespĺňa ďalšiu podstatnú zákonom predpísanú náležitosť ustanovenú v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

13. Podľa ústavného súdu má nedostatok odôvodnenia sťažnosti významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je teda vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, prípadne inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci (orgánu štátnej správy, územnej alebo záujmovej samosprávy, súdu atď.).

14. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení

námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

15. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

16. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

17. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, zohľadniac aj to, že sťažovateľ bol zastúpený advokátkou, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť nie je objektívne spôsobilá vyvolať začatie konania, pretože nespĺňa náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, a preto ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

19. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

20. Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že sa niektoré zo sťažností proti napadnutým rozhodnutiam javia *prima facie* ako oneskorene podané (napr. vo vzťahu k rozhodnutiu č. k. 9 Co 312/2001-109 z 2. októbra 2001) a neprípustné, pretože o niektorých z nich už bolo rozhodnuté (napr. III. ÚS 315/05, III. ÚS 81/06, I. ÚS 20/2015).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2018